

ע"פ 4978/23 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 4978/23

לפני:
כבוד השופט ע' גרוסקופף
כבוד השופט י' כשר
כבוד השופטת ר' רונן
פלוני
המערער:

המשיבות:
נגד
1. מדינת ישראל
2. פלונית

ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית
המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום
16.5.2023 בתפ"ח 68655-11-20 שניתן על
ידי כבוד השופטים אברהם הימן, רענן בן-יוסף
ושרית זמיר

תאריך הישיבה: כ"ט באדר ב התשפ"ד (8.4.2024)

בשם המערער:
בשם המשיבה 1:
בשם המשיבה 2:
עו"ד בועז קניג; עו"ד שני ליבמן
עו"ד מירי קולומבוס
עו"ד יעל מסיקה

פסק-דין

המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים אברהם הימן, רענן בן-יוסף ושרית זמיר), לאחר ניהול הוכחות, בריבוי עבירות של מעשים מגונים בבתו, כשהייתה בת 11-12 שנים (להלן: המתלוננת). המעשים שיוחסו למערער התרחשו בשעות הלילה המאוחרות, בחדרה של המתלוננת, עת המערער היה נכנס אליו, לרוב במסווה של בקשת חיבוק, ומבצע בה מעשים מגונים שונים, שכללו אחיזה בישבנה, הכנסת ידו מתחת לבגדיה ומגע באיבר מינה, הכנסת ידו למכנסיו ומגע באיבר מינו, חשיפת איבר מינו בפניה והנחת ידה עליו, ליטוף חזה מתחת לבגדים ודרישה כי תלקק את אצבעו. כן הורשע המערער בתקיפת המתלוננת בשתי הזדמנויות. בגין כל אלה נגזרו עליו עונש מאסר

בפועל ל-5.5 שנים (בניכוי ימי מעצרו), מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת על סך 70,000 ש"ח.

המערער, אשר המשיך לעמוד על טענתו לחפות, הגיש ערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין. בתום הדיון בערעור שיקפנו למערער את עמדתנו לפיה קיים קושי רב להתערב בהכרעת הדין של בית המשפט קמא, המבוססת על ממצאי עובדה ומהימנות. עוד ציינו בפני המערער, כי אנו מייחסים חשיבות רבה לנטילת אחריות מצדו, גם בשלב המאוחר בו אנו מצויים, ובלבד שתמצא ביטויה בשלושת אלה: חזרה מהערעור על הכרעת הדין שמשמעה הודאה באשמתו; נטילת אחריות ובקשת סליחה מהמתלוננת; ותשלום מלוא הפיצוי שנגזר עליו. עוד הבהרנו כי ככל שהמערער יטול אחריות על מעשיו בכל שלושת ההיבטים הללו, נהיה נכונים לשקול הקלה מסוימת בעונשו, וזאת למרות התנגדות המתלוננת והמשיבה לכל הקלה בעונשו.

לאחר שנועץ במרשו, הודיע המערער כי הוא מקבל את הצעתנו וחוזר בו מהערעור על הכרעת הדין. עוד מסר בקולו, והדברים תועדו בפרוטוקול הדיון, כי "אני לוקח אחריות ומתנצל בפני [שם המתלוננת הושמט]" (פרוטוקול הדיון, בעמ' 22). כן מסר כי בכוונתו לשלם את הפיצוי שנפסק, וביקש ארכה של 45 יום לצורך כך. בהחלטה שניתנה ביום 8.4.2024 שיקפנו דברים אלה, וציינו כי "יש לקוות כי בכך נפתחה הדלת הן לשיקומו של המערער, והן לאיחוי הקרע שבין המתלוננת לבין משפחתה".

ביום 4.6.2024 הודיע בא-כוח המערער כי מרשו שילם, באמצעות המרכז לגביית קנסות, את מלוא הפיצוי שנגזר עליו (70,000 ש"ח), בתוספת ריבית הפיגורים (7,486 ש"ח). בכך השלים המערער את נטילת האחריות למעשיו, בהתאם לתנאים שהוגדרו לו על ידנו.

כפי שציינו בדיון, במקרה דנן ראינו לייחס חשיבות רבה לנטילת אחריות מצד המערער, בגדר מוטב מאוחר מאשר לעולם לא. כך, מתוך תקווה שנטילת האחריות המאוחרת תשפיע לחיוב הן על יכולתה של המתלוננת להשתקם מהפגיעה הקשה שהמערער גרם לה, הן על הקשר בין המתלוננת לבין בני משפחתה שהלכו שולל אחר טענת החפות של המערער, והן על סיכויי השיקום של המערער עצמו. לאור זאת, מצאנו לנכון להורות על הפחתה של שנה אחת מעונש המאסר בפועל שנגזר על המערער, ולהעמידו על 4.5 שנות מאסר בפועל. אין שינוי ביתר רכיבי העונש שנגזרו על המערער.

בכך מתמצה הטיפול בערעור זה.

ניתן היום, ג' בסיון התשפ"ד (9.6.2024).

שופטת

שופט

שופט
